

Boros Imre: Az a bizonyos adósságcsere

2016 június 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nemrég az egyik, magát változatlanul konzervatívnak definiáló országos terjesztés? napilapunkban beszélgetés jelent meg Surányi Györggyel.

Nemrég az egyik, magát változatlanul konzervatívnak definiáló országos terjesztés? napilapunkban beszélgetés jelent meg Surányi Györggyel, aki a Magyar Nemzeti Bank elnöki tisztét korábban kétszer is betöltötte. Kérdést kapott egyebek mellett a második elnöksége (1995-2001) alatt, 1996 végén végrehajtott és talányosan adósságcsere elnevezéssel illetett mintegy húszmilliárd dollár érték? m?veletr?l is. (Err?l korábban ugyanez a lap b? tájékoztatást kapott Surányiék?tól homlokegyenest eltér? magyarázattal, ami alkalmat adott volna kontrollkérdésekre.) Surányi válasza viszont ugyancsak lakonikusra sikeredett. Szerinte nem történt más, mint hogy az állam az egyik zsebéb?l a másikba tette át az adósságát, amikor az államkassza átvett az MNB-t?l húszmilliárd dollárnyi, devizában fennálló adósságot, hiszen az MNB az állam tulajdona, így annak az adóssága is állami adósság. Kár, hogy az állam ebben az esetben hasonlóan járt, mint a barátn?jét teherbe ejt? fiatalember, aki csak akkor értesült a jövevényr?l, amikor már nem volt mit tenni, maradt a n?sülés vagy fizetés évtizedekig, mint alternatíva.

Surányi okfejtése szerint pedig azért illik ezt a veretes tranzakciót adósságcsere?nek nevezni, mert a devizaadósság átvételéért cserében az MNB törölte az évtizedekig vonal alatt szerepeltetett állományt. (Vonal alatt? Ez miféle könyvelés, vagy inkább könyvhamisítás?) Ezt a mérlegben nem szerepl? állományt a rendszerváltás után egy huszárvágással nullaszázalékos kamatozású, kés?bb pozitív, emelked? százalékkal kamatoztatott állományt az MNB kett?s könyvelés? számlarendjébe hirtelen beemelték, és a magyar államnak az MNB-vel szembeni „adósságává nemesítették”. Surányi szerint nincs itt semmi probléma, f?ként annak tükrében, hogy err?l az akkor kétharmados balliberális parlamenti többség néhány ellenszavazattal ugyan, de törvényt is alkotott.

Az egyik ellenzéki párt szakért?jeként szerettem volna az állampénzügyek avatott ellen?reit, az Állami Számvev?szék vezetőit is meghallgatni, és a törekvésem sikerrel is járt.

A jegybank és az állam között végrehajtott m?veletet, ahogy akkor is, úgy ma is – csereüzlet helyett – az MNB évtizedek alatt felhalmozott veszteségei eltüntetésének, illetve a magyar költségvetés, az adófizet?k ellen végrehajtott pénzügyi merényletnek tartom, s nem a felek közötti egyenérték? cseré?nek tekintem. Az ÁSZ-elnöki poszt betöltetlen volt, ezért a két, hivatalban lév? alelnök jött el a meghallgatásra. A kérdésre, hogy az MNB által a saját nevében felvett és most lazán államadósságnak min?sített devizát annak idején devizában az MNB átutaltá-e az államkasszána, a két vezetőnek nem volt értékelhet? válasza. Ezt nem ellen?rizték – mondták.

Surányi az interjúban arra panaszkodott, hogy az állam miatt kényszerb?l felvett devizahitelek a sorozatos forintleértékelések miatt halmozták az MNB könyveiben a leértékelési veszteségeket. Ebb?l a kijelentésb?l ugyanis logikusan következik, hogy az ellenértékeket devizában le is szurkolta az MNB az államkasszána, miközben az adósság az MNB nyakán maradt. Ebben az esetben helyénvaló lett volna Surányi sajnálkozása.

De semminem? ilyen ellen?rzésre a parlamentt?l nem kaptak megbízást – mondták egybehangzóan a hivatalban lév? alelnökök. Senkit nem érdekelt tehát a törvényhozók közül, hogy az MNB által saját nevében felvett pénzeknek mi lett a sorsa, mire mentek el ezek az irdatlan összegek. A parlament csukott szemmel vett át húszmilliárd dollárnyi új államadósságot. A korábban, 1995–96-ban lezajlott kereskedelmi banki konszolidációban, ugyancsak Surányi elnöksége alatt, az államkasszára úgy zúdult ötmilliárd dollárnyi új adósság, hogy ekkor még semminem? parlamenti tárgyalásra és f?ként szavazásra és törvényalkotásra nem került sor.

Megadták-e ezután a „tranzakcióhoz” a számvev?széki ellenjegyzést – kérdeztem tovább. (Ezt ketten együtt adhatták volna elnök hiányában.) Egyikük kijelentette, hogy semmiféle ellenjegyzést nem adott. A másik azt mondta, hogy ? törvényességi ellenjegyzést adott, ami az ? olvasatában annyit tett: mivel a parlament err?l az ügyr?l törvényt alkotott, akkor ez a m?velet törvényes. Megjegyzem, hogy ezek az eljárások a mai napig nem hagynak hidegen. Ezek nélkül, beleértve az eltelt két évtized alatt felhalmozott kamatokat, ma vidáman messze a maastrichti hatvan százaléknál sokkal alacsonyabb szinten állhatna az adósságunk, és a hitelmin?sít?k kénytelenek lennének ránk pazarolni többszörös „A” min?sítésüket.

A dolog azért sem hagy nyugodni, mert már a rendszerváltás el?tt (1978-ban) minden akkori számviteli b?vészmutatvány ellenére is eltitkolhatatlan mérték? devizaárfolyam-veszteségek miatt, az akkori pénzügyminiszter is kérdez?sködött. Választ nem kapott, viszont a helyér?l gyorsan elmozdították, akkori

szlogennel élve: felfelé buktatták. Válasz helyett 1979 júliusában jött az első kijózanító áremelési hullám a „többet fogyasztottunk, mint amit megtermeltünk” szlogen jegyében. (És még hányszor azóta!) Joggal volt elvárható, hogy a rendszerváltás szinte azzal kezdődjön, hogy az MNB ügyeit – egyébként Surányi első elnöksége idején – rendbe teszik. Nem ez történt, az egyre növekvő veszteségballasztot kétharmados balliberális assisztálással törvényi erővel eltüntetve vonszolták egészen 1997-ig.

Végezetül néhány kérdést feltennék azok közül, amiket az interjút készítő napilap is feltehetett volna Surányinak – hiszen birtokában volt a homlokegyenest ellenkező okfejtéseknek –, de valami ok miatt mégsem tette.

– Készült-e valaha összeállítás az MNB-ben végzett devizaműveletek eredményéről?

– Milyen eredménnyel zárultak az MNB külföldi bankvállalkozásai? Miért kellett őket jogutód nélkül a piacról kivezetni, ahelyett, hogy a licenceket jó pénzért eladták volna?

– Milyen veszteséggel zárt a CW Bank felszámolása, és ki állta a veszteségeket?

– Nem tekinthető-e a legkirívóbb összeférhetetlenségnek, ha a jegybank vezető munkatársai egyszerre a jegybank és kereskedelmi bankok közös vállalkozásaiban is vezető tisztségviselői posztokat töltenek be?

– Készült-e kimutatás arról, hogy az MNB-ből kivált későbbi kereskedelmi bankok – a publikált helyett – milyen valós mérlegállapottal indultak újtjukra?

Csupán néhány kérdés, ami a sajátos adósságcsere valós tartalmának megértéséhez közelebb vihetne, mivel az is végleg a nagy magyar sorsrontó tabuleltár részévé válna.

Boros Imre – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

